

Abogyan a Galamb

Nagy Gáspár emlékének

*Ül egy vészna öregember,
ül egy bolygón,
egy másikon
inas lábát tartja.
Sóhajt eleget
a megbánás erejével,
s nevet eleget is,
abogyan a lelkek
sorra döntenek saját sorsukról
a nagy, bús csatatér felett,
abogyan a Galamb
száll fejről fejre
az olajfoltos Jordánokban
az eldobált konzervdobozok,
patkányhadak-rágta
kenyérdarabok között, hol Egybe
beleharap az Isten is.*

Gyorsteszt pozitív

*Egy fiatalember és egy
fiatal hölgy kopogtatott
ajtónkon összemosholyogva,
vagányosan-sejtetón,
a bebocsátás másként
nem is alakulhatna
természetességével, s mi
sírva, gyötrődve
harcoltuk meg a mozdulatot
a képlékeny kilincs felé:
„Isten hozott benneteket!”*

Egy ütemmel lemaradva

*Agyrémem mint kialudt fény
lebeg a gazdátlan titkosbűnökkel
telített kegyelem sűrített légterében.
Mégsem feleltem meg a várakozásnak;
és most úgy maradtam a nyúlszarréten
körülottem mindenütt temérdek szenny,
sehol egy sziget, ahová léphetnék.
Pedig láttam, fölismertem az egyiptomi pillangót,
mely bal kezem izzó tenyerén landolt,
visszafogottan billegtetve magát,
szárnyain Hathor igéző szemével,
a testemben lüktetón érezve képei hangulatát,
egy ütemmel lemaradva loboltam árnyéka után
gyötrődő szívvel,
fegyelmezett arccal.*

De Profundis

*Égbe meredő
csirkelábú kopasz faágak
billegik el hajnali fobászuakat,
de én nem merek
a csillagok szemébe nézni.*

Csoportképek

Egységes színű rubák mozdulnak a roncsokon,
emberszagot jelző ebek s a takaratlan bullák közt
fényképezkedő nagypocakú férfiak, napszemüveges
nők: „közelebb, még közelebb a halott kisfiúhoz,
most jó!”, rajta lesz mindenki élő és holt, így
vagyunk mi együtt szépek és örültek, mi és a
párolgó emberhegy, csak néhány centire, szinte
érintettük őket, de ők minket bizony nem érintettek,
ők minket nem. Ha ma jönne le Krisztus keresztre
adni magát, micsoda látványosság lenne a Korpusz
alatt pár képet elkattintani, Vele együtt mutatkozni,
bár még életében talán szégyelltek volna,
de így véresen a fán lógva... Tudom, biztosan
azt mondaná: ne maradjon le senki a képről, s még
azt: csak nyugodtan mosolyogjon mindenki, mert
bizony mondom, aki nem lesz rajta a képen
és nem áll itt
fám alatt...

Lencsés Andrea: Ablakok